

hověl soud zrušovací odvolání obžalovaného do výroku o nízkosti a nečestnosti pohnutek a o ztrátě práva volebního, neshledav v činu obžalovaného pohnutek nízkých a nečestných. Pokud jde o odvolání obžalovaného do výroku, že nebyl mu přiznán podmíněný odklad výkonu trestu, sluší předeslati, že názor soudu první stolice, jakoby k rozhodnutí o odkladu výkonu trestu stačila okolnost, že čin obžalovaného namířen byl proti státu, aniž by se při tom přihlíželo k osobním poměrům obžalovaného, jest mylný. Jsou-li dány podmínky podmíněného odsouzení, jest posuzovati jedině podle zákona ze 17. října 1919 č. 562 sb. z. a n. Zákon tento nepraví ničeho o tom, že okolnost, že čin pachatelův namířen byl proti státu a proti veřejnému zájmu, jest sama o sobě za všech okolností důvodem k odepření podmíněného odkladu výkonu trestu. Rozsudek v tomto svém výroku nezjišťuje ničeho o osobních poměrech obžalovaného, o jeho povaze, pověsti, sklonnostech, způsobu jeho života, chování se před činem a po něm a vůbec o okolnostech pro rozhodnutí o přiznání nebo odepření podmíněného odkladu výkonu trestu se zřetelem na osobnosti obžalovaného závažných. Z tohoto důvodu bylo odvolání do tohoto výroku vyhověti a ježto soud zrušovací nemohl sám rozhodnouti o odvolání v tomto směru obžalovaným podaném, poněvadž není tu zjištění pro rozhodnutí o návrhu na podmíněný odklad výkonu trestu potřebných, byl rozsudek soudu nalézacího co do tohoto výroku zrušen a soudu tomuto uloženo, aby po provedeném šetření znovu o návrhu obžalovaného rozhodl.

Čís. 480.

**Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).
Směrné ceny dlužno zachovati i při prodeji nápojů v nevěstinci.**

(Rozh. ze dne 13. června 1921, Kr I 151/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Mostě ze dne 3. listopadu 1920, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem předražování podle § 7 čís. 3 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 sb. z. a n., mimo jiné z těchto

důvodů:

Dle čís. 9 a) Šu 281 tr. ř. namítá stížnost, že nelze mluviti o využití mimořádných poměrů vyvolaných válkou, požadovala-li obžalovaná za půl litru piva cenu, která nepřevyšuje přípustnou cenu ani o 100 proc. (2 K 50 h oproti 1 K 40 h), ačkoliv bylo obvyklo požadovati za pivo v jejím podniku (nevěstinci) před válkou ceny o 150—200 proc. vyšší, než se platily v pravidelném obchodě. Stěžovatelka nemůže se s úspěchem odvolávati na předválečné poměry, poněvadž zákony o lichvě stanovily v zájmu spotřebitelů pro obchodování předměty potřeby závažná omezení, jichž musí dbáti i legitimní obchodník, nechce-li na sebe uvaliti trestní zodpovědnost. Jedno z těchto omezení se týká přípustné výše prodejních cen. Prodávající nesmí požadovati za předmět potřeby ceny

libovolně zvýšené, nýbrž jest nucen dodržovati ceny úředně stanovené, po případě kalkulovati prodejní cenu na základě skutečných nabývacích nákladů s připočtením přípustného občanského zisku. Toho obžalovaná nečinila. Požadovala za půl litru piva 2 K 50 h, peníz to jak vzhledem k nabývacím nákladům (58½ h), tak i k úřední ceně (1 K 40 h) zřejmě přemrštěný. Jak zjišťuje rozsudek, jednala tak využívajíc mimořádných poměrů válkou vyvolaných. Jsou zde tudíž objektivní i subjektivní předpoklady pro odsuzující výrok pro předražování dle §u 7 odstavec třetí zákona o lichvě.

Čís. 481.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 567 sb. z. a n.).

Rozsudek, jež vynesl soud lichevní o přestupku správním, jest zmatečným dle §u 281, čís. 9 a) tr. ř.

(Rozh. ze dne 13. června 1921, Kr I 182/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalované do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Hradci Králové ze dne 29. prosince 1920, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přestupkem podle § 6 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., napadený rozsudek zrušil a nalézacímu soudu uložil, by odkázal věc předsedovi příslušného okresního soudu lichevního jako zástupci příslušného úřadu správního k dalšímu řízení a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Rozsudkem lichevního soudu při krajském soudě v Hradci Králové ze dne 29. prosince 1920, vyneslým o obžalobě státního zastupitelství na Terezii Sch-ovou pro přečin řetězového obchodu ve smyslu §u 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. a pro přestupek předražování dle §u 7, odstavec prvý téhož zákona, byla obžalovaná uznána vinnou přestupkem dle §u 6 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. a odsouzena k pokutě 100 K. Zmateční stížnosti obžalované nelze, pokud namítá, že lichevní soud při sborovém soudě nebyl příslušným k tomuto rozhodnutí, upříti oprávnění. Dle §u 6 lichevního zákona tvoří překročení nejvyšších cen ve smyslu tohoto §u přestupek správní, o němž dle §u 5 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 567 sb. z. a n. rozhoduje jako zástupce příslušného úřadu správního předseda soudu lichevního bez přisedících, z jehož nálezu jde odvolání (§ 9) na zvláště složený odvolací senát sborového soudu první stolice, jenž rozhoduje v řízení obdobném odvolacímu řízení ve věcech přestupkových. Těchto předpisů nebylo šetřeno v tomto případě, kde došlo k odsouzení pro přestupek dle §u 6 lichevního zákona krajským soudem jako soudem lichevním, složeným dle předpisu §u 12 zákona sb. čís. 567, rozsudkem na základě přelíčení, konaného dle předpisů o řízení o přečinech a zločinech. Je na snadě, že toto řízení a odsouzení bylo naprosto nezákonné, ježto postupem takovým souzeno bylo o přestupku správním nikoli po-